

[Holstein.]

De her foreslaaede Bestemmelser — det samme gælder for øvrigt ogsaa med Hensyn til Tjenestehuse — er saa uklare, at man oprigtigt maa haabe, at de bliver underkastet en indgaaende Prøvelse i Landstinget, inden Lovforslaget forlader Rigsdagen.

Hermed sluttede Forhandlingen.

§ 1

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslagene Nr. 1 og 2

vedtoges uden Afstemning.

§§ 2—6 og Lovforslagets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Den paa Dagsordenen under Nr. 5 opførte Sag: Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 128 af 11. April 1933 om Støtte af Boligbyggeri m. m. og i Lov Nr. 279 af 1. Oktober 1934 om Ændringer i fornævnte Lov, skal jeg efter Anmodning af Indenrigsministeren lade udgaa af Dagsordenen.

Man gik derefter til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 63 af 23. Marts 1932 om Indskrænkning i Adgangen til at anvende Pap og Kunstlæder i Skotøj.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3497; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 3749).

Sagen sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tilsyn med Pensionskasser.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3521; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 3750).

Sagen sattes til Forhandling.

Gustav Pedersen: Det foreliggende Lovforslag har sin Oprindelse i det i sin Tid af Socialraadet nedsatte Funktionærudvalg, der senere blev ophævet sammen med Socialraadet. Dette Funktionærudvalg havde til Formaal at undersøge Muligheden for en Særlovgivning paa det sociale Lovgivningsomraade for det, man almindeligvis kalder Privatfunktionærer. Der var ikke inden for Funktionærudvalget Enighed om disse Bestræbelser; men om Lovgivning paa det særlige Omraade, som omfattes af det foreliggende Lovforslag, nemlig Tilsynet med private Pensionskasser, var der Enighed fra alle Sider. Jeg vil imidlertid gerne have slaaet fast, at dette Lovforslag ligeledes med Tilslutning fra alle Sider ikke blot omfatter dem, man kalder private Funktionærer, men ogsaa dem, der i almindelig Forstand kaldes Lønarbejdere, med andre Ord, der ligger ogsaa her Dokumentation for, at det ikke er nødvendigt at lave en Særlovgivning for private Funktionærer, at de i de fleste Tilfælde vil kunne gaa ind under samme Beskyttelse, som er gældende for andre Lønarbejdergrupper.

Der blev i Fjor af Medlemmer af Det konservative Folkeparti fremsat et Lovforslag svarende nogenlunde til det, der var udarbejdet af Socialraadets Funktionærudvalg. Sagen har derefter igen været til Behandling i et af Ministeriet nedsat Udvalg, og det er dette Udvalgs Forslag, Ministeriet i det store og hele har fulgt. Jeg mener, det er naturligt, at Ministeriet, naar et Udvalg har været enig til Trods for, at det har været sammensat af forskellige Interessegrupper, følger Udvalgets Forslag; det kan imidlertid ikke undgaa, at et saa omfattende Lovforslag i en og anden Paragraf har Bestemmelser, som der vilde være Anledning til at se lidt nærmere paa.

For mit Vedkommende gælder det, at der er et Par Bestemmelser i § 9, jeg kunde ønske taget op til nærmere Behandling. Det drejer sig i første Række om den Stilling, de forsikrede har, efter som de har været ansat under eller over 10 Aar, idet der sættes Skel med Hensyn til deres Retigheder til Tilbagebetaling, hvis de fratræder deres Plads. Det er og maa altid være et rent tilfældigt Aaremaal, der sættes som Grænse, og Grænsen kan godt komme til at virke uretfærdigt. Det gælder i større Udstrækning det Skel, der sættes mellem dem, der opsiges, og dem, der selv opsiges deres Plads. Det er nemlig i de